

Guidelines

Retningslinjer 07/2022 om certificering som et redskab til overførsler

Udgave 2.0

Vedtaget den 14. februar 2023

Translations proofread by EDPB Members.
This language version has not yet been proofread.

VERSIONSHISTORIK

Udgave 1.0	14. juni 2022	Vedtagelse af retningslinjerne med henblik på offentlig høring
Udgave 2.0	14. februar 2023	Vedtagelse af retningslinjerne efter offentlig høring

RESUMÉ

I henhold til artikel 46 i GDPR skal dataeksportører etablere de fornødne garantier for overførsler af personoplysninger til tredjelande eller internationale organisationer. Med henblik herpå sikrer GDPR en mangfoldighed af fornødne garantier, som dataeksportører i henhold til artikel 46 kan anvende til at udforme overførsler til tredjelande, ved bl.a. at indføre certificering som en ny overførselsmekanisme (artikel 42, stk. 2, og artikel 46, stk. 2, litra f), i GDPR).

Retningslinjerne i dette dokument indeholder vejledning om anvendelsen af artikel 46, stk. 2, litra f), i GDPR om overførsel af personoplysninger til tredjelande eller til internationale organisationer på grundlag af certificering. Dokumentet er opbygget i fire afsnit med et bilag.

I første del af dokumentet ("GENERELT") præciseres det, at retningslinjerne supplerer de allerede eksisterende generelle retningslinjer 1/2018 om certificering og tager fat på de specifikke krav i kapitel V i GDPR, som gælder ved anvendelse af certificering som et redskab til overførsler. I henhold til artikel 44 i GDPR skal enhver overførsel af personoplysninger til tredjelande eller internationale organisationer ud over at overholde kapitel V i GDPR også opfylde de øvrige bestemmelser i forordningen. Første skridt er således at sikre overholdelsen af de generelle bestemmelser i GDPR, mens andet skridt er at overholde bestemmelserne i kapitel V. I første del af dette dokument beskrives de involverede parter og deres grundlæggende roller. Et særligt fokus er rettet mod dataimportøren, der udstedes en certificering, og dataeksportøren, som anvender certificeringen som et redskab til at udforme sine overførsler (i betragtning af at ansvaret for overholdelse af reglerne for databehandling ligger hos dataeksportøren). I den forbindelse kan certificeringen også omfatte foranstaltninger, der supplerer overførselsredskaber for at sikre overholdelse af EU's niveau for beskyttelse af personoplysninger. Første del af retningslinjerne indeholder desuden oplysninger om processen for opnåelse af certificering, som kan anvendes som et redskab til overførsler.

I anden del af retningslinjerne ("GENNEMFØRELSESVEJLEDNING VEDRØRENDE AKKREDITERINGSKRAV") mindes der om, at kravene til akkreditering af certificeringsorganer findes i EN-ISO/IEC 17065/2012 og i Vejledning 4/2018 om akkreditering af certificeringsorganer i henhold til artikel 43 i den generelle forordning om databeskyttelse samt bilaget hertil, som skal fortolkes på baggrund af kapitel V i GDPR. Når det gælder selve overførslerne, uddyber disse retningslinjer imidlertid nogle af de akkrediteringskrav, der gælder for certificeringsorganet.

Tredje del af retningslinjerne ("SPECIFIKKE CERTIFICERINGSKRITERIER") indeholder vejledning om de certificeringskriterier, der allerede findes i Retningslinjer 1/2018, og fastlægger supplerende specifikke kriterier, der bør medtages i certificeringsmekanismer, som skal anvendes som redskaber til overførsler til tredjelande. Disse kriterier omfatter vurdering af lovgivningen i tredjelande, generelle forpligtelser for eksportører og importører, regler om videreoverførsler, klagemuligheder og håndhævelse, processer og foranstaltninger i situationer, hvor national lovgivning og praksis forhindrer overholdelsen af forpligtelser, der er indgået som led i certificering, samt anmodninger om dataadgang fra tredjelandes myndigheder.

Fjerde del af retningslinjerne ("BINDEnde TILSAGN, DER SKAL GENNEMFØRES, OG SOM KAN HÅNDHÆVES") indeholder elementer, der bør omhandles i de bindende tilsagn, som kan håndhæves, og som dataansvarlige eller databehandlere, der ikke er omfattet af GDPR, bør afgive for at etablere de fornødne garantier for data, der overføres til tredjelande. Disse tilsagn, som kan fastlægges i forskellige instrumenter såsom kontrakter, skal især indeholde en garanti for, at importøren ikke har grund til at

tro, at den lovgivning og praksis i tredjelandet, der gælder for den pågældende behandling af personoplysninger, herunder krav om videregivelse af personoplysninger eller foranstaltninger, der tillader offentlige myndigheders adgang, forhindrer importøren i at opfylde sine forpligtelser i henhold til certificeringen.

BILAGET til disse retningslinjer indeholder en række eksempler på supplerende foranstaltninger, som er i tråd med eksemplerne i bilag 2 til Henstilling nr. 01/2020 om foranstaltninger, der supplerer overførselsværktøjer for at sikre overholdelse af EU-niveauet for beskyttelse af personoplysninger, og som kan træffes i forbindelse med anvendelse af certificering som et redskab til overførsler. Eksemplerne er udformet til at henlede opmærksomheden på kritiske situationer.

INDHOLDSFORTEGNELSE

Versionshistorik	2
RESUMÉ	3
1 GENERELT	6
1.1 Formål og anvendelsesområde	6
1.2 Generelle regler for internationale overførsler.....	6
1.3 Hvilke aktører er involveret i certificering som et redskab til overførsler, og hvilken rolle spiller de?	8
1.4 Hvad er anvendelsesområdet og genstanden for certificering som et redskab til overførsler? ..	9
1.5 Hvilken rolle bør eksportøren have med hensyn til anvendelsen af certificering som et redskab til overførsler?	9
1.6 Hvilken proces anvendes for certificering som et redskab til overførsler?.....	10
2 GENNEMFØRELSEVEJLEDNING VEDRØRENDE AKKREDITERINGSKRAV	12
3 SPECIFIKKE CERTIFICERINGSKRITERIER	12
3.1 GENNEMFØRELSEVEJLEDNING VEDRØRENDE CERTIFICERINGSKRITERIER	13
3.2 SUPPLERENDE SPECIFIKKE CERTIFICERINGSKRITERIER	14
1. Vurdering af tredjelandets lovgivning	14
2. Generelle forpligtelser for eksportører og importører	14
3. Regler om videreoverførsler.....	15
4. Klagemuligheder og håndhævelse	15
5. Processer og foranstaltninger i situationer, hvor national lovgivning forhindrer overholdelse af forpligtelser, der er indgået som led i certificering.....	15
6. Håndtering af anmodninger om dataadgang fra tredjelandes myndigheder	16
7. Supplerende garantier vedrørende eksportøren	16
4 BINDENDE TILSAGN, DER SKAL GENNEMFØRES, OG SOM KAN HÅNDHÆVES	16
BILAG	19
A. EKSEMPLER PÅ SUPPERENDE FORANSTALTNINGER, SOM SKAL TRÆFFES AF IMPORTØREN, HVIS OVERFØRSLER ER OMFATTET AF CERTIFICERINGEN	19
B. EKSEMPLER PÅ SUPPLERENDE FORANSTALTNINGER FRA EKSPORTØREN I TILFÆLDE, HVOR OVERFØRSLER IKKE ER OMFATTET AF CERTIFICERINGEN	20

Det Europæiske Databeskyttelsesråd har —

under henvisning til artikel 70, stk. 1, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af disse oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (herefter benævnt "GDPR"),

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), særlig bilag XI og protokol 37 som ændret ved Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse nr. 154/2018 af 6. juli 2018¹,

under henvisning til artikel 12 og artikel 22 i Databeskyttelsesrådets forretningsorden,

VEDTAGET FØLGENDE RETNINGSLINJER

1 GENERELT

1.1 Formål og anvendelsesområde

1. Dette dokument har til formål at give vejledning om anvendelsen af artikel 46, stk. 2, litra f), i GDPR om overførsler af personoplysninger til tredjelande eller til internationale organisationer på grundlag af certificering. Databeskyttelsesrådet har allerede offentliggjort generelle retningslinjer for certificering² og akkreditering³ i henhold til GDPR. Disse nye retningslinjer beskæftiger sig derfor kun med de specifikke aspekter ved certificering som et redskab til overførsler. Retningslinjerne præciserer anvendelsen af artikel 46, stk. 2, litra f), og artikel 42, litra 2), i GDPR ved at stille praktisk vejledning til rådighed og tilføje nye elementer ud over de allerede offentliggjorte retningslinjer.
2. Databeskyttelsesrådet vil evaluere, hvordan disse retningslinjer fungerer i lyset af de erfaringer, der er gjort med deres anvendelse i praksis, og give yderligere vejledning med henblik på at præcisere anvendelsen af nedenstående elementer, herunder certificeringsaftalers rolle med hensyn til de bindende tilsagn, som kan håndhæves, og som er omhandlet i artikel 46, stk. 2, litra f), i GDPR.

1.2 Generelle regler for internationale overførsler

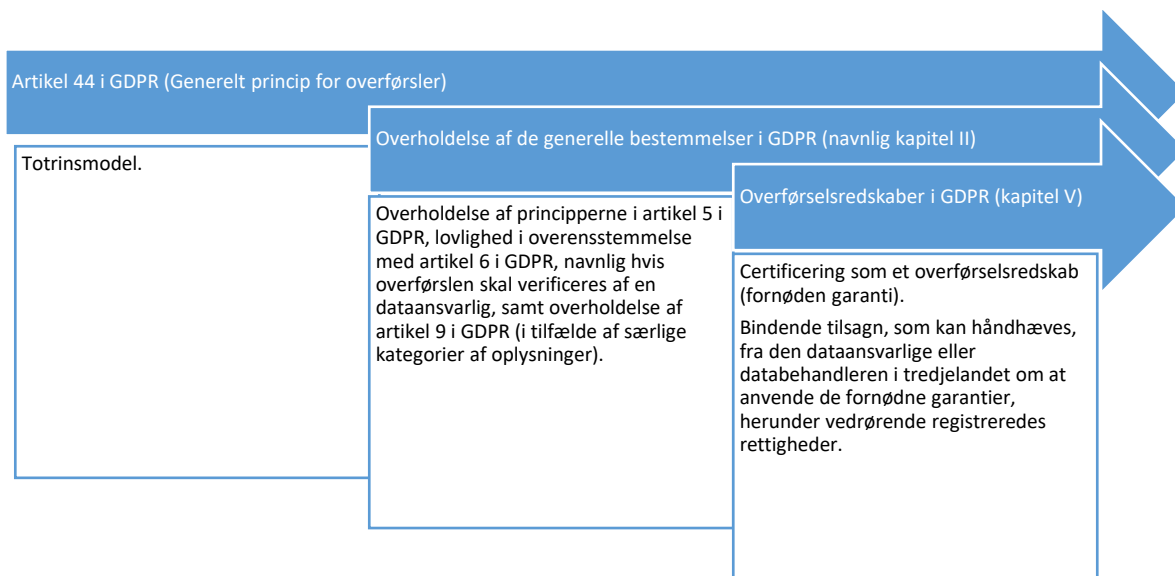
3. I henhold til artikel 44 i GDPR skal enhver overførsel af personoplysninger til tredjelande⁴ eller internationale organisationer ud over at overholde kapitel V i GDPR også opfylde de øvrige bestemmelser i forordningen. Således skal hver overførsel bl.a. overholde databeskyttelsesprincipperne i artikel 5 i GDPR, være lovlig i overensstemmelse med artikel 6 i GDPR og overholde artikel 9 i GDPR i tilfælde af særlige kategorier af oplysninger. Der skal derfor anvendes en test i to trin. Første trin består i at sikre overholdelse af de generelle bestemmelser i GDPR, mens andet trin er at overholde bestemmelserne i kapitel V i forordningen.

¹ Henvisninger til "medlemsstater" i hele dette dokument skal forstås som henvisninger til "EØS-medlemsstater".

² Retningslinjer 1/2018 vedrørende certificering og identifikation af certificeringskriterier i overensstemmelse med artikel 42 og 43 i forordning (EU) 2016/679.

³ Vejledning 4/2018 om akkreditering af certificeringsorganer i henhold til artikel 43 i den generelle forordning om databeskyttelse (2016/679).

⁴ Guidelines 05/2021 on the Interplay between the application of Article 3 and the provisions on international transfers as per Chapter V of the GDPR, s. 4.

4. I artikel 46 i GDPR hedder det: "Hvis der ikke er vedtaget en afgørelse i henhold til artikel 45, stk. 3, må en dataansvarlig eller databehandler kun overføre personoplysninger til et tredjeland eller en international organisation, hvis vedkommende har givet de fornødne garantier, og på betingelse af, at rettigheder, som kan håndhæves, og effektive retsmidler for registrerede er tilgængelige". I henhold til artikel 46, stk. 2, litra f), i GDPR kan sådanne fornødne garantier sikres gennem en godkendt certificeringsmekanisme sammen med bindende tilsagn, som kan håndhæves, fra den dataansvarlige eller databehandleren i tredjelandet om at anvende de fornødne garantier, herunder vedrørende registreredes rettigheder.
5. Det vil sige, at dataeksportøren kan beslutte at henholde sig til en dataimportørs certificering som et element til at påvise overholdelse af sine forpligtelser, f.eks. i henhold til artikel 24, stk. 3, eller artikel 28, stk. 5, i GDPR. Dataimportøren kan beslutte at ansøge om certificering for at påvise, at der er indført fornødne garantier.
6. Både dataeksportøren og dataimportøren kan udfylde forskellige roller med dertilhørende ansvarsområder (f.eks. som dataansvarlig eller databehandler)⁵ afhængigt af, hvordan behandlingen af personoplysninger, som er omfattet af kapitel V i GDPR, tager sig ud:

7. Foruden anvendelsen af certificering eller andre overførselsredskaber eller -mekanismer, som er omhandlet i artikel 45 og 46 i GDPR, er det i artikel 49 fastsat, at internationale dataoverførsler kan finde sted i få specifikke situationer, hvor ingen mekanismer i kapitel V er overholdt⁶. Som forklaret i tidligere

⁵ Se nedenfor: GENNEMFØRELSESVEJLEDNING VEDRØRENDE CERTIFICERINGSKRITERIERNE.

⁶ Yderligere oplysninger om artikel 49 og dens samspil med artikel 46 generelt findes i Retningslinjer 2/2018 vedrørende undtagelser i artikel 49 i forordning 2016/679.

retningslinjer fra Databeskyttelsesrådet skal undtagelserne i artikel 49 i GDPR imidlertid fortolkes restriktivt og hovedsagelig vedrøre lejlighedsvis og ikke gentagne behandlingsaktiviteter⁷.

1.3 Hvilke aktører er involveret i certificering som et redskab til overførsler, og hvilken rolle spiller de?

8. **Det Europæiske Databeskyttelsesråd** har beføjelse til at godkende EØS-dækkende certificeringskriterier (europæisk databeskyttelsesmærkning) og afgive udtalelser om udkast til afgørelse fra tilsynsmyndigheder om certificeringsorganernes certificeringskriterier og akkrediteringskrav for at sikre konsekvens. Det er også Databeskyttelsesrådets ansvar at samle alle certificeringsmekanismer og databeskyttelsesmærkninger og -mærker og gøre dem offentligt tilgængelige⁸.
9. Hvis certificeringsmekanismen ikke er en europæisk databeskyttelsesmærkning, er det **tilsynsmyndighederne**, der godkender certificeringskriterierne⁹. De kan også akkreditere certificeringsorganet, udforme certificeringskriterier og udstede certificering, hvis den pågældende medlemsstats nationale ret giver mulighed herfor¹⁰.
10. Det **ationale akkrediteringsorgan** kan akkreditere tredjepartscertificeringsorganer ved at bruge EN-ISO/IEC 17065/2012 og tilsynsmyndighedernes supplerende akkrediteringskrav, som skal stemme overens med afsnit 2 i disse retningslinjer. I nogle medlemsstater kan akkrediteringen gives af enten den kompetente tilsynsmyndighed eller et nationalt akkrediteringsorgan eller af begge.
11. **En ejer af en ordning** er en organisation, som har opstillet certificeringskriterier og de metodekrav, der skal lægges til grund for vurderingen af overensstemmelsen. Den organisation, der foretager vurderingerne, kan være den samme organisation, som har udviklet og ejer ordningen, men det kan også være sådan, at en organisation ejer ordningen, mens en anden (eller flere) udfører vurderingerne som et certificeringsorgan.
12. Afhængigt af den nationale lovgivning kan ikke kun tilsynsmyndighederne, men også et **certificeringsorgan**, der er akkrediteret som beskrevet ovenfor, udstede certificeringer¹¹. Det kan udforme certificeringskriterier og dermed udgøre ejeren af en ordning (se punkt 11 ovenfor). Det skal navnlig være etableret i EØS for at give mulighed for en effektiv udøvelse af de korrigerende beføjelser, som er nedfældet i artikel 58, stk. 2, litra f), i GDPR. Certificeringsorganet kan dog også give aktiviteter i underentreprise til lokale eksperter eller enheder uden for EØS, som udfører revisionsaktiviteter på deres vegne¹². Et certificeringsorgan må imidlertid ikke give beslutningen om, hvorvidt en certificering skal udstedes, i underentreprise.
13. **Dataimportøren** er den enhed (ansvarlig eller behandler) i tredjelandet, der modtager data fra en dataeksportør.
14. **Dataeksportøren** er den enhed (ansvarlig eller behandler), der overfører data fra EØS til en dataimportør. Dataeksportøren skal sikre overholdelse af kapitel V i GDPR.

⁷ Retningslinjer 2/2018 vedrørende undtagelser i artikel 49 i forordning 2016/679, s. 5.

⁸ Artikel 42, stk. 8, i GDPR.

⁹ Retningslinjer 1/2018 vedrørende certificering og identifikation af certificeringskriterier i overensstemmelse med artikel 42 og 43 i forordning (EU) 2016/679, punkt 2.2.

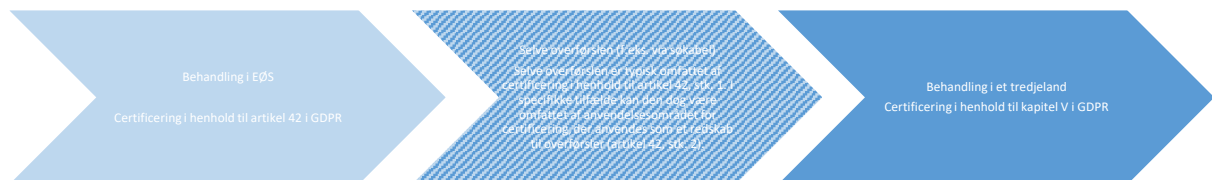
¹⁰ Artikel 42, stk. 5, og artikel 43, stk. 1, i GDPR.

¹¹ Artikel 42, stk. 5, i GDPR.

¹² Certificeringsorganer skal vurdere deres lokale eksperter i overensstemmelse med EN-ISO/IEC 17065/2012 og med de supplerende krav, der er fastsat af tilsynsmyndigheden (artikel 43, stk. 1, litra b), i GDPR).

1.4 Hvad er anvendelsesområdet og genstanden for certificering som et redskab til overførsler?

15. En certificeringsmekanisme, der fungerer som et redskab til overførsel i henhold til artikel 42, stk. 2, skal have til formål at sikre fornødne garantier i forbindelse med behandling af personoplysninger i henhold til artikel 46, stk. 2, litra f). Certificeringen skal påvise, at der er givet fornødne garantier fra dataansvarlige eller databehandlere, som er etableret uden for EØS, eller som udgør en international organisation, der modtager data fra dataansvarlige eller databehandlere inden for EØS, for at imødegå specifikke risici forbundet med at overføre personoplysninger.
16. Generelt er det sådan, at den transaktion, der består i at overføre personoplysninger fra en medlemsstat til et tredjeland, som sådan udgør behandling af personoplysninger som omhandlet i artikel 4, stk. 2, i GDPR, som er foretaget på en medlemsstats område¹³ og derfor skal certificeres i henhold til artikel 42, stk. 1, i GDPR. Afhængigt af konteksten kan overførslen dog i nogle situationer være omfattet af anvendelsesområdet for certificering som et redskab til overførsel. Derfor bør genstanden for certificeringen — som falder sammen med certificeringens evalueringsmål¹⁴ — generelt være dataimportørens behandling af de data, der overføres fra EØS til tredjelandet, samt selve overførslen, hvis importøren er den ansvarlige.

17. Genstanden for certificeringen kan være en enkelt behandlingsaktivitet eller en række behandlingsaktiviteter. De kan omfatte forvaltningsprocesser, dvs. organisatoriske foranstaltninger, som udgør en integreret del af en behandlingsaktivitet¹⁵.
18. Ansøgerenheden vil derfor være dataimportøren i tredjelandet, som ansøger på baggrund af genstanden for certificeringen.

1.5 Hvilken rolle bør eksportøren have med hensyn til anvendelsen af certificering som et redskab til overførsler?

19. Overførsel af personoplysninger fra en dataeksportør som sådan hører generelt direkte ind under GDPR. Det betyder, at eksportøren skal leve op til sine forpligtelser i henhold til GDPR og navnlig sikre, at data overføres på sikker vis i overensstemmelse med artikel 32 og kapitel V, således at det niveau

¹³ Domstolens dom i sag C-311/18 — Data Protection Commissioner mod Facebook Ireland Ltd og Maximilian Schrems, nr. 83.

¹⁴ Retningslinjer 1/2018 vedrørende certificering og identifikation af certificeringskriterier i overensstemmelse med artikel 42 og 43 i forordning (EU) 2016/ 679, s. 17.

¹⁵ Retningslinjer 1/2018 vedrørende certificering og identifikation af certificeringskriterier i overensstemmelse med artikel 42 og 43 i forordning (EU) 2016/ 679, s. 16 (f.eks. mekanismer til klagebehandling).

for beskyttelse af fysiske personer, som er garanteret i medfør af forordningen, ikke undermineres (artikel 44 i GDPR)¹⁶. Dette kan naturligvis certificeres i henhold til artikel 42, stk. 1.

20. Dataeksportører, som ønsker at anvende en certificering som en fornøden garanti i henhold til artikel 46, stk. 2, litra f), i GDPR, er desuden navnlig forpligtede til at kontrollere, om den verificering, de ønsker at henholde sig til, er effektiv i betragtning af den tilsigtede databehandlings karakteristika. Med henblik herpå skal dataeksportøren kontrollere certificeringen for at verificere, at den udstedte certificering er gyldig, at den omfatter den specifikke overførsel, der skal foretages, at selve overførslen af personoplysninger er omfattet af certificeringens anvendelsesområde, og at den indeholder oplysninger om og passende dokumentation for eventuelle videreoverførsler. Eksportøren skal også kontrollere, at det certificeringsorgan, der udsteder certificeringen, er akkrediteret af et nationalt akkrediteringsorgan eller en kompetent tilsynsmyndighed. Desuden bør dataeksportøren henvise til anvendelsen af certificering som et redskab til overførsel i kontrakten om databehandling i henhold til artikel 28 i GDPR, hvis der er tale om overførsler fra en dataansvarlig til en databehandler, eller i en kontrakt om dataudveksling indgået med dataimportøren, hvis der er tale om overførsler fra en dataansvarlig til en dataansvarlig.
21. Eftersom eksportøren bærer ansvaret for, at alle bestemmelserne i kapitel V overholdes, skal den også vurdere, om den certificering, den ønsker at henholde sig til som et redskab til overførsel, er effektiv i lyset af den gældende lovgivning og praksis i tredjelandet, som har relevans for den pågældende overførsel. Af hensyn til denne vurdering og som et vigtigt element til at påvise overholdelse af dataeksportørens forpligtelser kan den henholde sig til certificeringsorganets verificering af importørens dokumenterede vurdering af tredjelandets lovgivning og praksis.
22. Hvis importørens vurdering har vist, at importøren og/eller dataeksportøren kan blive nødt til at træffe supplerende foranstaltninger som beskrevet i certificeringen for at sikre, at beskyttelsesniveauet grundlæggende er det samme som inden for EØS, skal dataeksportøren kontrollere de supplerende foranstaltninger fra den certificerede dataimportør og vurdere, om den selv er i stand til at træffe tekniske og eventuelle supplerende foranstaltninger, som svarer til dem, dataimportøren har anmodet om.
23. Hvis disse betingelser ikke opfyldes, skal dataeksportøren enten kræve, at importøren træffer tilpassede supplerende foranstaltninger, eller træffe dem selv.

1.6 Hvilken proces anvendes for certificering som et redskab til overførsler?

24. Det er frivilligt at anmode om certificering, men den skal altid udstedes via en gennemskuelig proces baseret på obligatoriske regler. Med GDPR sættes der i høj grad lid til private certificeringsmekanismer, der fungerer som "reguleret selvregulering". Sådanne mekanismer skal således sikre, at certificeringerne i væsentlig grad lever op til kravene om fornødne garantier som defineret i artikel 46 i GDPR.

¹⁶ I denne henseende er det vigtigt at bemærke, at artikel 44 i GDPR tydeligt præciserer, at overførsler kan foretages af ikke kun dataansvarlige, men også databehandlere. Derfor vil der opstå situationer, hvor en databehandler overfører data til en anden databehandler eller endog en dataansvarlig i et tredjeland efter instruks fra den dataansvarlige (artikel 28, stk. 3, litra a), i GDPR). I sådanne tilfælde optræder databehandleren som en dataeksportør på vegne af den dataansvarlige og skal sikre overholdelse af bestemmelserne i kapitel V i forbindelse med den pågældende overførsel i overensstemmelse med den dataansvarliges instrukser, herunder at der anvendes et passende overførselsredskab. Eftersom overførslen udgør en behandlingsaktivitet foretaget på vegne af den dataansvarlige, bærer denne også ansvaret og kan drages til ansvar i henhold til kapitel V, og vedkommende skal også sikre, at databehandleren stiller fornødne garantier i henhold til artikel 28.

25. Certificeringen skal derfor være baseret på en evaluering af certificeringskriterierne, som er foretaget ved hjælp af en bindende revisionsmetode. Disse kriterier skal godkendes af nationale tilsynsmyndigheder eller af Databeskyttelsesrådet som beskrevet i artikel 42, stk. 5. Certificeringskriterierne skal omfatte krav til en vurdering af den databehandling, der foretages af dataimportøren, herunder videreoverførsler, og af den relevante lovramme i tredjelandet for at undgå, at tredjelandets regler og praksis forhindrer importøren i at overholde sine forpligtelser i henhold til certificeringen.
26. Certificeringsprocessen indebærer, at evalueringsmålet skal kontrolleres i henhold til certificeringskriterier af et certificeringsorgan, som er akkrediteret af det nationale akkrediteringsorgan eller af den kompetente tilsynsmyndighed¹⁷.
27. I henhold til artikel 43, stk. 1, i GDPR udsteder og forlænger certificeringsorganer, der har et passende ekspertiseniveau, for så vidt angår databeskyttelse, certificering efter at have underrettet tilsynsmyndigheden for at gøre det muligt for den at udøve sine beføjelser i henhold til artikel 58, stk. 2, litra h), hvis det er nødvendigt.
28. I henhold til artikel 43, stk. 5, giver certificeringsorganerne de kompetente tilsynsmyndigheder oplysninger om begrundelsen for at udstede eller tilbagetrække den certificering, der er anmodet om. Dette betyder ikke, at certificeringsorganet skal have tilladelse fra tilsynsmyndigheden til at udstede certificering. Certificeringsorganet skal overvåge, om dens kunder overholder certificeringskriterierne.
29. Tilsynsmyndigheden har korrigerende beføjelse til at trække en certificering tilbage eller at give et certificeringsorgan påbud om at trække en certificering, der er udstedt i henhold til artikel 42 og 43 i GDPR, tilbage eller at give certificeringsorganet påbud om ikke at udstede en certificering, hvis kravene til certificering ikke længere er opfyldt.
30. En europæisk databeskyttelsesmærkning for internationale dataoverførsler kan fungere som et redskab til overførsler til tredjelande sammen med bindende tilsagn, som kan håndhæves¹⁸.
31. Dog kan certificeringer, der anvendes som redskaber til overførsler, også udstedes under nationale godkendte certificeringsordninger i EØS-stater. De gælder således kun for overførsler til tredjelande fra eksportører i den EØS-medlemsstat, hvor certificeringsordningen er blevet godkendt, idet der ikke er nogen gensidig anerkendelse af certificeringer fra forskellige EØS-stater. Tilsynsmyndighederne i forskellige EØS-stater har dog mulighed for at godkende den samme certificeringsmekanisme for overførsler¹⁹.

¹⁷ Vejledning 4/2018 om akkreditering af certificeringsorganer i henhold til artikel 43 i den generelle forordning om databeskyttelse (2016/679), s. 9.

¹⁸ Se artikel 42, stk. 5, i GDPR samt punkt 35 i Databeskyttelsesrådets retningslinjer 1/2018 vedrørende certificering og identifikation af certificeringskriterier i overensstemmelse med artikel 42 og 43 i forordningen.

¹⁹ Hvis en tilsynsmyndighed tager initiativ til at indføre bestemte certificeringskriterier under sit nationale initiativ,

og andre lande efterfølgende ønsker at indføre de samme kriterier under hensyntagen til ordningens kriterier og den specifikke gældende nationale lovgivning, kan de indføre disse kriterier, uden at Databeskyttelsesrådet skal afgive en udtalelse i henhold til artikel 64 i GDPR. I stedet kan de henholde sig til den udtalelse, der er afgivet til tilsynsmyndigheden i det første land, i henhold til artikel 64, stk. 3, i GDPR (se i den henseende punkt 66 i Databeskyttelsesrådets vejledning "Guidance on certification criteria assessment", som er offentliggjort som tillæg til Retningslinjer 1/2018 vedrørende certificering og identifikation af certificeringskriterier i overensstemmelse med artikel 42 og 43 i forordningen).

2 GENNEMFØRELSESVEJLEDNING VEDRØRENDE AKKREDITERINGSKRAV

32. Kravene til akkreditering af certificeringsorganer med hensyn til certificeringer som et redskab til overførsler kan findes i EN-ISO/IEC 17065/2012 og ved fortolkning af Vejledning 4/2018²⁰ på baggrund af kapitel V i GDPR, sådan som det forklares nedenfor.
33. Det er Databeskyttelsesrådets opfattelse, at supplerende akkrediteringskrav, som er udarbejdet på grundlag af Vejledning 4/2018 og EN-ISO/IEC 17065/2012 og indført i henhold til artikel 64, stk. 1, litra c), i GDPR, allerede omfatter de specifikke krav, som er nødvendige for at kunne akkreditere et certificeringsorgan med hensyn til certificeringer som redskaber til overførsler. Når det gælder overførslen af oplysninger, er der imidlertid brug for at finjustere visse krav ved hjælp af forklarende bemærkninger og fortolkning.
34. Med hensyn til ressourcekrav (se afsnit 6 i bilag 1 til Vejledning 4/2018) skal certificeringsorganet sikre, at det har de nødvendige ressourcer til at kunne verificere, at importøren, sådan som certificeringskriterierne kræver det, på behørig og korrekt vis har foretaget den nødvendige vurdering af lovgivningen og praksisen i det eller de tredjelande, hvor importøren er etableret eller opererer²¹. Vurderingen skal være rettet mod de behandlingsaktiviteter, der skal certificeres som led i evalueringsmålet med hensyn til de fornødne garantier, som er omhandlet i artikel 46 i GDPR, og omfatte eventuelle supplerende foranstaltninger, som er udpeget og gennemført af importøren. Dette omfatter bl.a. et indgående kendskab til de relevante lokale love og praksisser samt passende sprogfærdigheder i relation til det eller de pågældende tredjelande.
35. Med hensyn til proceskrav (se afsnit 7 i bilag 1 til Vejledning 4/2018) skal certificeringsorganet sikre, at certificeringsprocessen kan understøttes af eventuelle revisioner på stedet og vedrører behandlingsaktiviteter, der finder sted i det eller de pågældende tredjelande, og at vurderingen også omfatter den praktiske gennemførelse af det eller de pågældende tredjelandes eksisterende love og politikker.
36. Med hensyn til krav i forbindelse med ændringer, der påvirker certificering (se punkt 7.10 i bilag 1 til Vejledning 4/2018) skal certificeringsorganet overvåge ændringer i tredjelandets eller tredjelandenes lovgivning og/eller retspraksis, som kan påvirke behandlingsaktiviteter, der er omfattet af evalueringsmålet anvendelsesområde.

3 SPECIFIKKE CERTIFICERINGSKRITERIER

37. Når det gælder hensyn til specifikke certificeringskriterier, baserer disse retningslinjer sig på Retningslinjer 1/2018 vedrørende certificering og identifikation af certificeringskriterier i overensstemmelse med artikel 42 og 43 i forordningen (udgave 3. 0) og bilag 2 hertil om gennemgang og vurdering af certificeringskriterier i overensstemmelse med artikel 42, stk. 5, såvel som vejledningen om vurdering af certificeringskriterier, som er offentliggjort som tillæg til Vejledning 4/2018.
38. Det er Databeskyttelsesrådets opfattelse, at certificeringskriterier, der er udarbejdet på grundlag af bilag 2 til Retningslinjer 1/2018 og tillægget til Vejledning 4/2018, allerede omfatter størstedelen af de

20 Vejledning 4/2018 om akkreditering af certificeringsorganer i henhold til artikel 43 i den generelle forordning om databeskyttelse (2016/679) og bilaget hertil.

²¹ Se punkt 12 ovenfor.

certificeringskriterier, der skal tages i betragtning i forbindelse med udarbejdelsen af certificeringsordninger, der skal anvendes som redskaber til overførsler. Der kan dog være behov for at præcisere nogle af disse eksisterende kriterier yderligere for at skræddersy dem til bestemte overførselsscenarier (se afsnit 3.1). Det kan også være nødvendigt at udarbejde yderligere kriterier med henblik på at sikre fornødne garantier, herunder med hensyn til registreredes rettigheder (se afsnit 3.2).

3.1 GENNEMFØRELSESVEJLEDNING VEDRØRENDE CERTIFICERINGSKRITERIER

39. Certificeringsmekanismens anvendelsesområde og evalueringsmål (se afsnit 2.a i bilag 2 til Retningslinjer 1/2018) bør være tydeligt beskrevet i den relevante dokumentation, herunder med hensyn til overførslen af personoplysninger til et tredjeland samt oplysninger om, hvorvidt certificeringen også skal dække selve overførslen.
40. Dokumentationen bør også indeholde konkrete beskrivelser af, hvilken type enhed (f.eks. den dataansvarlige og/eller databehandleren) certificeringsmekanismen gælder for (se afsnit 2.b i bilag 2 til Retningslinjer 1/2018).
41. For at undgå misforståelser bør kriterierne kræve, at evalueringsmålet er konkret defineret (se afsnit 2.f i bilag 2 til Retningslinjer 1/2018). Dette bør som minimum omfatte:
42. oplysninger om den eller de pågældende behandlingsaktiviteter, herunder eventuelle videreoverførsler, samt:
 - a) formålet
 - b) enhedstypen (f.eks. dataansvarlig og/eller databehandler)
 - c) typen af den overførte data under hensyntagen til, om de omfatter særlige kategorier af personoplysninger som defineret i artikel 9 i GDPR
 - d) kategorierne af registrerede
 - e) de lande, hvor databehandlingen finder sted.
43. Med hensyn til gennemsigtighed og de registreredes rettigheder (se afsnit 8 i bilag 2 til Retningslinjer 1/2018) bør certificeringskriterierne:
 - a) kræve, at de registrerede får oplysninger om behandlingsaktiviteterne, herunder om overførslen af personoplysninger til et tredjeland eller en international organisation, hvis det er relevant (se artikel 12, 13 og 14 i GDPR)
 - b) kræve, at den registrerede er sikret sin ret til indsigt, berigtigelse, sletning, begrænsning, underretning om berigtigelse eller sletning eller begrænsning, indsigelse mod behandling samt til ikke at være genstand for afgørelser, der alene er baseret på automatisk behandling, herunder profilering, som omhandlet i artikel, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21 og 22 i GDPR
 - c) kræve, at den certificerede dataimportør indfører en passende klageprocedure for at sikre en effektiv gennemførelse af de registreredes rettigheder
 - d) kræve en vurdering af, hvorvidt og til hvilket formål disse rettigheder kan håndhæves for de registrerede i det relevante tredjeland, samt passende supplerende foranstaltninger, der kan blive nødvendige for at sikre håndhævelsen af rettighederne, f.eks. krav til importøren om at underkaste sig jurisdiktionen for og samarbejde med den kompetente tilsynsmyndighed, der har ansvar for eksportøren eller eksportørerne, i enhver procedure, der har til formål at sikre overholdelse af disse rettigheder, og navnlig om at indvilge i at besvare forespørgsler,

underkaste sig revisioner og overholde de foranstaltninger, der er truffet af den førnævnte tilsynsmyndighed, herunder afhjælpende og kompenserende foranstaltninger.

44. Med hensyn til tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at garantere sikkerhed (se afsnit 10.q i bilag 2 til Retningslinjer 1/2018) bør certificeringskriteriet kræve, at importøren oplyser eksportøren og, hvis importøren fungerer som dataansvarlig, underretter tilsynsmyndigheden i EØS, som den eller de pågældende dataeksportører hører ind under, samt de registrerede om brud på persondatasikkerheden, hvis bruddet sandsynligvis vil indebære en høj risiko for deres rettigheder og friheder, i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i artikel 34 i GDPR.

3.2 SUPPLERENDE SPECIFIKKE CERTIFICERINGSKRITERIER

45. I lyset af de garantier, der er udpeget med henblik på andre overførselsredskaber i henhold til artikel 46 i GDPR (såsom bindende virksomhedsregler eller adfærdskodekser), og for at sikre konsekvens i beskyttelsesniveauet samt under hensyntagen til EU-Domstolens Schrems II-afgørelse er Databeskyttelsesrådet af den opfattelse, at en certificeringsmekanisme, der skal bruges som et redskab til overførsler til tredjelande, også bør omfatte nedenstående kriterier.

1. Vurdering af tredjelandets lovgivning

- a) Indeholder kriteriet krav om, at importøren har vurderet reglerne og praksisserne i det tredjeland, hvor den opererer, og om de forhindrer importøren i at overholde sine forpligtelser i henhold til certificeringen?
- b) Indeholder kriteriet krav om, at importøren dokumenterer sin vurdering af reglerne og praksisserne i det tredjeland, hvor den opererer, og stiller dokumentationen til rådighed for certificeringsorganet og efter anmodning for den tilsynsmyndighed i EØS, som dataeksportøren hører ind under, samt for dataeksportøren?
- c) Indeholder kriteriet krav om, at importøren har udpeget og gennemført organisatoriske og tekniske foranstaltninger for at stille de fornødne garantier i henhold til artikel 46 i GDPR under hensyntagen til Henstilling nr. 01/2020 om foranstaltninger, der supplerer overførselsværktøjer for at sikre overholdelse af EU-niveauet for beskyttelse af personoplysninger?
- d) Indeholder kriterierne krav til importøren om at dokumentere organisatoriske og tekniske foranstaltninger, som er blevet gennemført for at stille de fornødne garantier i henhold til artikel 46 i GDPR, og stille dokumentationen til rådighed for certificeringsorganet og efter anmodning for de kompetente databeskyttelsesmyndigheder samt for dataeksportøren?
- e) Indeholder kriterierne krav om, at importøren har udpeget og gennemført organisatoriske og tekniske foranstaltninger for at garantere sikkerheden af de overførte personoplysninger under hensyntagen til Henstilling nr. 01/2020 om foranstaltninger, der supplerer overførselsværktøjer for at sikre overholdelse af EU-niveauet for beskyttelse af personoplysninger?
- f) Indeholder kriterierne krav om en garanti til certificeringsorganet og eksportøren for, at importøren ikke har grund til at tro, at den gældende lovgivning og praksis forhindrer vedkommende i at opfylde sine forpligtelser i henhold til certificeringen?

2. Generelle forpligtelser for eksportører og importører

- a) Indeholder kriterierne krav om, at eksportører og importører i indbyrdes kontraktlige aftaler (f.eks. en eksisterende tjenesteydelseskontrakt) fastsætter beskrivelser af den specifikke

overførsel, som certificeringen gælder for, og anerkender tredjemandsrettigheder for de pågældende registrerede?

- b) For så vidt kriterierne indeholder krav om specifikke elementer i disse kontraktlige aftaler eller instrumenter, og der findes en skabelon hertil, kræver kriterierne da, at disse aftaler eller instrumenter også gøres til genstand for evalueringen?

3. Regler om videreoverførsler

- a) Indeholder kriterierne krav om, at videreoverførsler gøres til genstand for specifikke garantier i overensstemmelse med de krav, der er omhandlet i kapitel V i GDPR, for at sikre, at beskyttelsesniveauet i EØS ikke undermineres, og om, at der stilles passende dokumentation til rådighed for certificeringsorganet og den tilsynsmyndighed i EØS, som dataeksportøren eller -eksportørerne hører ind under, og til dataeksportøren efter anmodning?

4. Klagemuligheder og håndhævelse

- a) Giver kriterierne registrerede mulighed for at håndhæve deres rettigheder som begunstigede tredjemænd ved en EØS-domstol på det sted, hvor den registrerede har sit sædvanlige opholdssted, eller med en international organisation, herunder med henblik på erstatning for skade, som den registrerede har lidt som følge af manglende overholdelse af den relevante certificeringsordning fra importørens side?
- b) Giver kriterierne mulighed for en tilstrækkelig vurdering af, om en importør kan drages til ansvar i EØS for skade, som den registrerede har lidt som følge af manglende overholdelse af den relevante certificeringsordning?
- c) Indeholder kriterierne krav om, at registrerede kan indgive en klage mod importøren hos en tilsynsmyndighed i EØS, navnlig i den EØS-stat, hvor vedkommende har sit sædvanlige opholdssted eller sit arbejdssted, eller den tilsynsmyndighed, som dataeksportøren eller -eksportørerne hører ind under?
- d) Indeholder kriterierne krav om, at importøren samarbejder med den tilsynsmyndighed i EØS, som dataeksportøren eller -eksportørerne hører ind under, og indvilger i at underkaste sig revision og tilsyn fra den (dem), tage dens (deres) råd til efterretning og efterleve dens (deres) afgørelser?

5. Processer og foranstaltninger i situationer, hvor national lovgivning forhindrer overholdelse af forpligtelser, der er indgået som led i certificering

- a) Indeholder kriterierne krav om, at dataimportøren i et tredjeland eller en international organisation, hvis den har grund til at tro, at ændringer i relevant lovgivning eller praksis kan forhindre den i at opfylde sine forpligtelser i henhold til certificeringen, forpligter sig til hurtigst muligt at underrette certificeringsorganet og dataeksportøren herom, så sidstnævnte kan evaluere, om den skal bringe overførslerne til ophør med det samme?
- b) Indeholder kriterierne krav om en beskrivelse af de skridt, der skal tages (herunder underretning af eksportøren i EØS og gennemførelse af passende supplerende foranstaltninger), hvis dataimportøren bliver bekendt med lovgivning eller praksis i tredjelandet, der forhindrer den i at overholde sine forpligtelser som led i certificeringen, samt af de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af anmodninger om oplysninger fra tredjelandes myndigheder (herunder forpligtelsen til at gennemgå og om nødvendigt anfægte lovligheden af anmodningen og minimere de oplysninger, der videregives)?

6. Håndtering af anmodninger om dataadgang fra tredjelandes myndigheder

- a) Indeholder kriterierne krav til dataimportøren om hurtigst muligt at underrette dataeksportøren i tilfælde af anmodninger om adgang fra tredjelandes myndigheder samt at træffe passende supplerende foranstaltninger?
- b) Indeholder kriterierne krav om, at overførsler ikke må finde sted som følge af urimelige anmodninger om adgang fra tredjelandes offentlige myndigheder, navnlig anmodninger, der kræver omfattende og vilkårlige overførsler af personoplysninger?

7. Supplerende garantier vedrørende eksportøren

46. Indeholder kriterierne krav til dataimportøren om, herunder gennem bindende krav til dataeksportøren, at sikre, at de eventuelle supplerende foranstaltninger, den har udpeget, modsvarer af tilsvarende supplerende foranstaltninger fra dataeksportørens side under hensyntagen til Databeskyttelsesrådets henstilling nr. 01/2020 og brugstilfældene heri for at sikre en effektiv gennemførelse af importørens supplerende foranstaltninger?

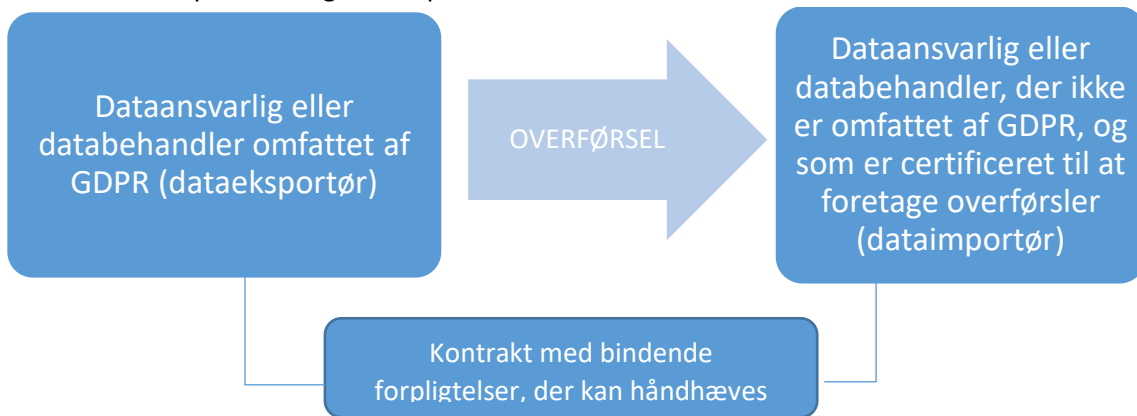
4 BINDENDE TILSAGN, DER SKAL GENNEMFØRES, OG SOM KAN HÅNDHÆVES

47. I henhold til artikel 42, stk. 2, i GDPR skal dataansvarlige og databehandlere, der ikke er omfattet af GDPR, og som har tilsluttet sig en certificeringsmekanisme, der er beregnet til overførsler, yderligere afgive bindende tilsagn, der kan håndhæves, gennem kontraktlige eller andre retligt bindende instrumenter²² om at anvende de fornødne garantier, der er fastsat i certificeringsmekanismen, herunder med hensyn til registreredes rettigheder.
48. Som anført i GDPR kan disse tilsagn afgives ved hjælp af en kontrakt, hvilket lader til at være den mest enkle løsning. Der kan også anvendes andre instrumenter, forudsat at de dataansvarlige/databehandlere, der har tilsluttet sig certificeringsmekanismen, kan påvise, at disse andre midler er bindende og kan håndhæves.
49. Under alle omstændigheder skal det sikres, at tilsagnene er bindende og kan håndhæves i henhold til EU-retten, og de bør også være bindende og kunne håndhæves af registrerede som begunstigede tredjemænd.
50. En enkel løsning vil være at medtage de bindende tilsagn, som kan håndhæves, i kontrakten mellem dataeksportøren og dataimportøren. I praksis kan parterne anvende en eksisterende kontrakt (f.eks. en tjenesteydelsesaftale mellem eksportøren og dataimportøren, den kontraktlige aftale om databehandling, som er indgået mellem dataansvarlige og databehandlere i overensstemmelse med artikel 28 i GDPR, eller en aftale om dataudveksling mellem særskilte dataansvarlige), hvori de bindende forpligtelser, der kan håndhæves, kan medtages. Disse tilsagn bør være klart adskilt fra andre bestemmelser. En anden mulighed kan være at basere sig på en særskilt kontrakt ved f.eks. at supplere certificeringsmekanismen beregnet til overførsler med en standardkontrakt, som derefter skal underskrives af dataansvarlige/databehandlere i tredjelandet og alle deres eksportører.

²² Dette juridisk bindende instrument må ikke udgøre et af de redskaber, der er omhandlet i kapitel V (såsom standardkontraktbestemmelser), eftersom disse bindende tilsagn, som kan håndhæves, og som er omhandlet i artikel 46, stk. 2, litra f), skal have til formål at sikre, at importøren overholder certificeringskriterierne.

51. Der bør være fleksibilitet til at vælge den mest hensigtsmæssige løsning afhængigt af den specifikke situation.
52. Når certificeringsmekanismen skal anvendes til overførsler og videreoverførsler fra en databehandler til underdatabehandlere, bør der også henvises til certificeringsmekanismen og det instrument, der indeholder bindende og retskraftige tilsagn, i den databehandlingsaftale, der indgås mellem databehandleren og dennes dataansvarlige.

Se nedenfor et eksempel på bindende tilsagn, som kan håndhæves, og som er medtaget i kontrakten mellem dataeksportøren og dataimportøren:

53. Generelt skal det i kontrakten eller det andet instrument fastsættes, at den certificerede dataansvarlige/databehandler, der fungerer som dataimportør, forpligter sig til at overholde de regler, der er angivet i certificeringen beregnet til overførsler, ved behandling af de relevante oplysninger, der modtages fra EØS, og garanterer, at den ikke har grund til at tro, at den lovgivning i tredjelandet, der gælder for den pågældende behandling af personoplysninger, herunder krav om videregivelse af personoplysninger eller foranstaltninger, der tillader offentlige myndigheders adgang, forhindrer vedkommende i at opfylde sine forpligtelser i henhold til certificeringen, og at den vil underrette eksportøren om enhver relevant ændring i tredjelandets lovgivning eller praksis på dette område.
54. Kontrakten eller det andet instrument skal også indeholde mekanismer, der gør det muligt at håndhæve disse forpligtelser i tilfælde af manglende overholdelse af reglerne i certificeringen fra den dataansvarliges/databehandlers side, navnlig med hensyn til rettighederne for de registrerede, hvis oplysninger overføres i henhold til certificeringen.
55. Mere specifikt bør kontrakten eller det andet instrument omhandle:
 - En ret for registrerede, hvis oplysninger overføres i henhold til certificeringen, til som begunstigede tredjemænd at håndhæve de tilsagn, den certificerede dataimportør har afgivet i henhold til certificeringen.
 - Spørgsmålet om ansvar i tilfælde af manglende overholdelse af reglerne i certificeringen fra certificerede dataimportører uden for EØS. Registrerede skal have mulighed for i tilfælde af en certificeret dataimportørs manglende overholdelse af certificeringens regler uden for EØS at rejse et krav ved at påberåbe sig tredjemands rettigheder, herunder om erstatning, over for den pågældende enhed ved en EØS-tilsynsmyndighed og EØS-domstol på det sted, hvor den registrerede har sit sædvanlige opholdssted. Den certificerede importør skal acceptere den registreredes beslutning herom. Hvis manglende overholdelse fra importørens side kan føre til ansvar for dataeksportøren, skal registrerede også have mulighed for at indbringe et krav mod dataeksportøren over for tilsynsmyndigheden eller retten på dataeksportørens hjemsted eller den

registreredes sædvanlige opholdssted²³. Dataimportøren og dataeksportøren bør også acceptere, at den registrerede kan være repræsenteret af et nonprofitorgan eller en nonprofitorganisation eller -sammenslutning på de betingelser, der er fastsat i artikel 80, stk. 1, i GDPR.

- En ret for eksportøren til over for den certificerede dataimportør at håndhæve certificeringens regler i henhold til tredjemands rettigheder.
- En forpligtelse for importøren til at underrette dataeksportørens eksportør og tilsynsmyndighed om enhver foranstaltning, der er truffet af certificeringsorganet som reaktion på dataimportørens manglende overholdelse af reglerne i certificeringen.

²³ Dette ansvar bør ikke berøre de mekanismer, der i henhold til certificeringen skal gennemføres med certificeringsorganet, som også kan gribe ind over for de certificerede dataansvarlige/databehandlere i overensstemmelse med certificeringen ved at pålægge korrigerende foranstaltninger.

BILAG

A. EKSEMPLER PÅ SUPPERENDE FORANSTALTNINGER, SOM SKAL TRÆFFES AF IMPORTØREN, HVIS OVERFØRSLER ER OMFATTET AF CERTIFICERINGEN

Brugstilfælde 1: Datalagring til sikkerhedskopiering eller andre formål, som ikke kræver adgang til ikkekrypterede data

Der skal fastsættes kriterier for krypteringsstandarder og dekrypteringsnøglen sikkerhed, navnlig kriterier vedrørende den retlige situation i tredjelandet. Hvis importøren kan blive pålagt at videregive dekrypteringsnøgler, kan de supplerende foranstaltninger ikke anses for at være effektive²⁴.

Brugstilfælde 2: Overførsel af pseudonymiserede data

I tilfælde af pseudonymiserede data skal der fastsættes kriterier vedrørende sikkerheden af de supplerende oplysninger, der kræves for at henføre de overførte oplysninger til en identificeret eller identificerbar person, navnlig:

— Kriterier vedrørende den retlige situation i tredjelandet. Hvis importøren kan pålægges at tilgå eller anvende supplerende oplysninger med henblik på at henføre personoplysningerne til en identificeret eller identificerbar person, kan foranstaltningen ikke anses for at være effektiv²⁵.

— Kriterier vedrørende definitionen af supplerende oplysninger, som er tilgængelige for tredjelands myndigheder, og som kan være tilstrækkelige til at henføre personoplysningerne til en identificeret eller identificerbar person.

Brugstilfælde 3: Datakryptering med henblik på at beskytte oplysninger mod adgang for de offentlige myndigheder i importørens tredjeland i forbindelse med overførslen mellem eksportøren og importøren

I tilfælde af krypterede data skal alle kriterier for overførselens sikkerhed medtages. Hvis importøren kan blive pålagt at videregive kryptografiske nøgler, som er beregnet til dekryptering eller autentifikation eller til at ændre en komponent beregnet til overførsel på en sådan måde, at dens sikkerhedsmæssige egenskaber undermineres, kan den supplerende foranstaltning ikke anses for at være effektiv²⁶.

Brugstilfælde 4: Beskyttet modtager

I tilfælde af beskyttede modtagere skal der fastsættes kriterier for omfanget af oplysningernes fortrolighed. Databehandlingen skal foregå inden for de retlige grænser af denne fortrolighed. Dette

²⁴ Brugstilfælde 1 i bilag 2 til Henstilling nr. 01/2020 om foranstaltninger, der supplerer overførselsredskaber for at sikre overholdelse af EU-niveauet for beskyttelse af personoplysninger, udgave 2.0: "Datalagring til sikkerhedskopiering og andre formål, som ikke kræver adgang til ikke-krypterede data" (punkt 84), https://edpb.europa.eu/system/files/2022-04/edpb_recommendations_202001vo.2.0_supplementarymeasurestransferstools_da.pdf.

²⁵ Se brugstilfælde 2 i bilag 2 til Henstilling nr. 01/2020 om foranstaltninger, der supplerer overførselsredskaber for at sikre overholdelse af EU-niveauet for beskyttelse af personoplysninger, udgave 2.0, punkt 86-89.

²⁶ Se brugstilfælde 3 i bilag 2 til Henstilling nr. 01/2020 om foranstaltninger, der supplerer overførselsredskaber for at sikre overholdelse af EU-niveauet for beskyttelse af personoplysninger, udgave 2.0, punkt 90.

gælder også for behandling foretaget af databehandlere og underdatabehandlere og for videreoverførsler, hvis modtagere også skal være beskyttede²⁷.

B. EKSEMPLER PÅ SUPPLERENDE FORANSTALTNINGER FRA EKSPORTØREN I TILFÆLDE, HVOR OVERFØRSLLEN IKKE ER OMFATTET AF CERTIFICERINGEN

Brugstilfælde 2: Overførsel af pseudonymiserede data

Der skal fastsættes kriterier for de supplerende oplysninger, der gøres tilgængelige for tredjelandes myndigheder, og som kan være tilstrækkelige til at henføre personoplysningerne til en identificeret eller identificerbar person.

Brugstilfælde 3: Datakryptering med henblik på at beskytte oplysninger mod adgang for de offentlige myndigheder i importørens tredjeland i forbindelse med overførslen mellem eksportøren og importøren

Der skal fastsættes kriterier for troværdigheden af certificeringsmyndigheden eller infrastrukturen for de anvendte offentlige nøgler, sikkerheden af de krypteringsnøgler, der anvendes til autentifikation eller dekryptering, troværdigheden af håndteringen af krypteringsnøglen samt anvendelsen af korrekt vedligeholdt software uden kendte sårbarheder.

Hvis importøren kan blive pålagt at videregive kryptografiske nøgler, som er beregnet til dekryptering eller autentifikation eller til at ændre en komponent beregnet til overførsel for at underminere dens sikkerhedsmæssige egenskaber, kan foranstaltningen ikke anses for at være effektiv²⁸.

Brugstilfælde 4: Beskyttet modtager

I tilfælde af beskyttede modtagere skal der fastsættes kriterier for omfanget af oplysningernes fortrolighed. Databehandlingen skal foregå inden for rammerne af denne ret til fortrolighed. Dette gælder også for behandling foretaget af databehandlere og underdatabehandlere samt videreoverførsler, hvis modtagere også skal være beskyttede²⁹.

²⁷ Se brugstilfælde 4 i bilag 2 til Henstilling nr. 01/2020 om foranstaltninger, der supplerer overførselsredskaber for at sikre overholdelse af EU-niveaue for beskyttelse af personoplysninger, udgave 2.0, punkt 91.

²⁸ Se brugstilfælde 3 i bilag 2 til Henstilling nr. 01/2020 om foranstaltninger, der supplerer overførselsredskaber for at sikre overholdelse af EU-niveaue for beskyttelse af personoplysninger, udgave 2.0, punkt 90.

²⁹ Se brugstilfælde 3 i bilag 2 til Henstilling nr. 01/2020 om foranstaltninger, der supplerer overførselsredskaber for at sikre overholdelse af EU-niveaue for beskyttelse af personoplysninger, udgave 2.0, punkt 91.